

kan forstaaes saaledes, men at Nægtelsen skal gennemføres, maa jeg selvfølgelig erkende. — Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 153, hvor man er gaaet ind paa den foreslaaede Forhøjelse, maa jeg dog sige et Par Ord. Fra 1884 har det været henvist til Ministeren i Genhold til de gældende Regler at give Understøttelse til saadanne Personer, der ikke vare forulykkede, thi i disse har man altid søgt Understøttelse. Det var i Genhold til en Aftale eller i hvert Fald en Stilling, som Folkestinget tog i 1884 under den Minister, som fungerede et Aar, umiddelbart før jeg tiltraadte Embedet. Den Gang forlangte man fra Finansudvalgets Side, at Ministeren skulde selv tage Stilling i Genhold til det sædvanlige, i Genhold til, hvad der var Skik og Brug, og det blev bevilget mange Gange, man vilde ikke se den Slags Bevillinger, og det git den paagældende Minister ind paa. Jeg har søgt flere Gange at komme bort fra det, uden at det kunde lykkes; og nu er jeg meget vel tilfreds med, at hele Udvalget nu er enigt med mig om, at for Eftertiden falder hele dette Forhold bort, men vel at mærke de Bevillinger, der staa, er stadige Bevillinger, det vil altsaa sige, de blive staaende eller rettere formindskes. Herefter kan den Konto ikke komme til at stige; den kan kun komme til at synke, og den synker, efterhaanden som de vedkommende, der nu nyde Understøttelse, dø eller blive anbragte paa anden Maade. Naar vi ere enige om, at saaledes er dette at forstaa, er jeg for Næsten ganske enig med den ærede Ordfører og Udvalget om, at dette er heldigt. — Under Nr. 157 er der Tale om Lolland-Falster Banen. Den ærede Ordfører nævnte, at den kunde maasse været afleveret bedre. Det kan ogsaa være, at det kan siges, at vi stille større Krav end hidtil og maa stille dem, naar vi skulle besørge Farten paa en passende Maade, men i øvrigt skal jeg godt erkende, at man mulig kunde kræve den afleveret paa mere fuldkommen Maade. Men hvad vilde det kunne nytte? Det er jo Statskassen, der skulde betale alligevel. Det var ogsaa forudsat under Forhandlingerne om Loven i Fjor, at vi toge Banen i den Stand, den var i, det vil sige, den skulde være farbar, og saa maatte vi i øvrigt finde os i selv at gøre den bedre. Det er dog bedre end at lade andre besørge det, her besørger man det selv og staar selv for, hvorledes det skal gøres. Jeg tror nok, det er bedre at tage Sagen paa den Maade end at sige: Vær saa god at anvende de 400,000 Kr., eller saa, det koster, saa saa I dem refunderede bag- efter, vi have jo garanteret paa en saadan

Maade, at vi kunne ikke undslaa os derfor. — Med Hensyn til Postvæsenet paastømmer jeg selvfølgelig, at de bedre Oplysninger have bevæget Udvalget til at tiltræde Forhøjelsen af Postassistenternes Lønning. Den næste Post, Pakkepostens Befordring med Faltagevogn i Næstved, er en Genganger, som jeg selvfølgelig ogsaa er tilfreds med er bevilget. Den tredje Post er Bidrag til Anskaffelse af en Dampfærge til Brug i Kallehave—Koster Færgetløb. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det er Amtsrådet, der skal besørge vedkommende Færgefart og anskaffe Færgen, som jeg antager vil blive anskaffet saaledes, at den kan gøre Hyldest, ikke blot om Sommeren, men ogsaa om Vinteren under Isforhold. Det er en Sag, der nærmest vil være at forhandle med Amtsrådet, og der vil blive Lejlighed dertil, da Staten skal give Bidrag til Færgen og dens Anskaffelse, og naar der i øvrigt gives den Bevilling, der er søgt paa Tilægsbevillingen til Ordningen af Forholdet, saa er der kommet mønsterværdige Forhold til Stede i Forbindelsen mellem Koster og Kallehave. — Ved Telegrafvæsenet har det ærede Udvalg ikke kunnet blive enig med Ministeren og har heller ikke selv indbyrdes kunnet blive enigt om Telegramtakster, der kunde give en højere Indtægt og ogsaa kunde være heldigere i andre Retninger. Det er altsaa meget rigtigt, at man nedsetter Indtægtsbeløbet med 50,000 Kr. og saa lader det blive ved det gamle. Det er ikke saa ganske saa Aar, at man saaledes er bleven enig om at lade det blive ved det gamle. Det vilde være uønskeligt, om man kunde blive enig om noget nyt, som betegnede haade bedre Indtægter og en hensigtsmæssigere Gebyrberegning for Telegraferingen; det turde dog ikke være saa uønskeligt. Jeg har tilladt mig her atter at fremsætte nogle Endringsforslag, som bleve forlastede ved anden Behandling, nemlig Forslagene under Nr. 162—65, der angaa Forhøjelse af Godtgørelserne til Stationerne i Rudkøbing, Marstal, Nykøbing paa Sælland, Lemvig og Rerteminde, samt Tillæg til Telegrafbestyrerne i Vråskøbing, Håsløb, Nyderup, Fredensborg og Brønderslev, samt til Fyrmeisteren paa Anholt. Hele den Sum, der her er Tale om er, om jeg hukker rigtigt 1,800 Kr. I Fjor fik jeg ogsaa disse Summer nedfatte, hvad der forekommer mig meget ubilligt. Jeg paastømmer at et Mindretal har tiltraadt disse Forslag og, hvis Mindretallet kunde overbevise Flertallet om, at det vilde være rigtigt at give Bevillingerne, vilde jeg dobbelt paastømme det.